भ०

ईषदाळाङ्करोऽष्येष न पर नाग्रुभिक्तियः। त्रसान नुमितोऽभ्येति परिग्लाना वुभुच्या॥ ८४॥

जि॰म॰ ईषि दिखादि। यएष अस्मान तुमितः प्रदेशाद स्वेति आगक्ति

सपरच परले को ईषदा ब्युङ्करोऽपि अना व्येरीषदा व्योऽपि न

कृतः अग्रुभेन कर्माणे व्यर्थात् कर्दकर्माणे स्व स्कृ को रिति च्यर्थे
कर्माणपदा त्वरोतेः खल्यतः परिम्लाने तुभुचया यो हि

कर्माणा ग्रुभेन ईषदा ब्युङ्करोऽपि न कृतः सक्यं न तुभुचया
पी च्यते परिम्ला यतीति कर्त्तार वज्ञ खव चनात् खुट् निष्ठा ने ति व संयोगा देरित्यादिना निष्ठा नतं अग्रुभिक्तयः सलदे । हा भिर् तत्वात्॥ ८४॥

> द्विदिखादि। एषपची वुभुचया परिम्हानः सन् श्रमुं भच यितुं दह प्रदेशे श्रभ्वेति श्राभिमुख्वेनागच्छित दतदित पाठे ख्यानादिखर्थः न एष परच परचोके ईषदाळाद्धरोऽपि भवि खति श्रनाळोऽयभीषदाळाऽपि न करिखते केनचित् कर्मणेखर्थः किया यसात् परचोके ईषदाळोऽपि न कतः ग्रुभकर्मणार्थात् तेनायं वुभुचया म्हानः परचोके ग्रुभकर्मणा यद्याळाः कतः स्थात् तदा वुभुचया न पोडितः स्थादिखर्थः ईषद्दुः मोरिति खल् खिल्क रणेन कर्षकर्मणार्थवधानमपि प्राप्तं तच ईषदाळाभाविमत्युदाच्च रणेन स्पष्टीकृतं करोतिरिचास्तप्रादुर्भावार्थवात् च्यर्थां जस्यते परे तु सुद्रीषद्धाः कर्षकर्मभ्यामस्ततद्भावे स्रक्षत्रः खल्भावक म्हणारिखाद्धः श्रग्रभित्यः श्रग्रभकर्मा परद्राहिलात् परि म्हणारिखादः श्रग्रभित्यः श्रग्रभकर्मा परद्राहिलात् परि म्हणारिखादः श्रग्रभित्यः श्रग्रभकर्मा परद्राहिलात् परि